SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 32. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 19, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 19-го ЛЮТОГО 1992. Ч. 32. РІК XCIX.

УКРАЇНА ЗАБЕЗПЕЧИТЬ СВОЮ АРМІЮ

Київ. — Як повідомляє газета збройних сил України „Независимость", недавно прийнятий парляментом закон про соціяльний і правовий захист вояків та їх родин має підвищити зацікавлення громадян України у військовій службі.

Згідно з новим законом вояки української армії на рівні зі всіма громадянами братимуть участь у крайовому чи місцевому референдумі, обиратимуть і можуть бути вибрані до рад народних депутатів та інших виборчих державних органів (аж до посади президента). Вони мають право створювати свої громадські організації, скаржити в суді за незаконні дії урядових осіб та органів військового управління. Віднині військовослужбовці мають право виїздити за кордон на тих самих умовах, що й усі громадяни. Вони можуть належати до будь-якої релігії чи залишатися атеїстами. Особам, яким релігійні переконання не дозволяють брати в руки зброю, надається пра- альтернативної служби.

Вояки не можуть бути членами політичних партій і рухів та брати участь в організації та проведенні страйків. Не можуть вони займатися підприємницькою діяльністю.

Закон не дозволяє використовувати військовослужбовців на працях, не пов'язаних з військовою службою. Однак військові підрозділи можна залучати для участи в ліквідації наслідків аварій, катастроф, стихійних лих. Але для цього потрібне рішення Верховної Ради України.

Час перебування на військовій службі зараховується до загального і безперервного трудового стажу. Звільненим у резерву ґарантується не пізніше трьох місяців відновлення на праці, з якої їх покликано до армії. З державного бюджету їм виплачується допомога в розмірі одномісячної заробітної платні. Протягом двох років від дня звільнення з армії вони не можуть бути звільнені з праці.

Для військовослужбовців встановлено 41-годиннний робочий тиждень і відпустка, залежно від років служби, від 30 до 45 діб без врахування часу проїзду у відпустку і назад. Вояки і моряки отримуватимуть 20 діб відпустки. Сержанти і старшини — 25 діб.

Помешканням військовослужбовців забезпечує держава, а до отримання постійного мешкання військова частина зобов'язана надати службове, або найняти помешкання, чи, за бажанням військовослужбовця, виплачувати грошову компенсацію за винайняте ним помешкання.

Офіцери, прапорщики, мічмани, які прослужили не менше 17 років і не мають житла, мають право на першочергове отримання земельних ділянок для спорудження власного будинку чи кооперативного помешкання. Їм видається кредит на 20 років, який виплачуватиметься за рахунок військових формувань, зокрема тим, що прослужили понад 15 років — 50 відсотків, понад 20 років — 75 відсотків, понад 25 років — 100 відсотків.

При звільненні в резерву вони отримають п'ятимісячну платню. Особи, покликані на збір, підлягають обов'язковому забезпеченню особистого життя в розмірі 100-кратного мінімального прожиткового розміру.

Дружинам військовослужбовців при переведенні чоловіка на службу в іншу місцевість, за місцем праці виплачують допомогу в розмірі місячної заробітної платні. Під час хвороби їм виплачують 100 відсотків заробітку, незалежно від стажу праці.

Дія закону поширюється на військовослужбовців, які служать на території України і на громадян України, відрядженим служити за межі держави. Закон охороняє також родини вояків, які загинули чи постраждали під час служби у війську.

Помер проф. Олександер Оглоблин

Лудлов, Масс. (В.О.). — З Лудлов, Массачусестс повідомляють, що там в неділю, 16-го лютого 1992 року помер на 92 році життя проф. д-р Олександер Оглоблин — найвидатніший сучасний історик України, довголітній президент і почесний президент Української Вільної Академії Наук у ЗСА, почесний президент Українського Історичного Товариства та почесний член Наукового Товариства ім. Шевченка.



Св. п. проф. О. Оглоблин

Родом з Новгородсіверщини, проф. Оглоблин народився у Києві 24-го листопада 1899 року.

Був професором високих шкіл в Україні: Київського (1921-43), Одеського (1938-40) університетів та старшим науковим співробітником Української Академії Наук (1926-43), директором та членом багатьох наукових установ та Головою Київської Міської Управи (вересень — жовтень 1941).

З 1944 року на еміґрації: професор Українського Вільного Університету (з 1944 року), Української Православної Богословської Академії (1946-51), та Українського Наукового Інституту Гарвардського університету та був членом багатьох наукових установ в Україні та на еміґрації.

Проф. Оглоблин опублікував понад 300 наукових праць з історії України, історіографії, джерелознавства, археології, генеалогії, а лишилося біля 100 неопублікованих.

На його пошану видано в 1977 році науковий збірник УВАН під редакцією проф. Василя Омельченка п.н. „Науковий Збірник на пошану проф. д-ра Олександра Оглоблина".

Панахида і Парастас будуть відправлені в середу, 19-го лютого о 7-ій годині вечора в похоронному заведеннії Ludlow Funeral Home, а похорон відбудеться в четвер, 20 лютого до Української Католицької Церкви свв. Апп. Петра і Павла в Лудлові. Похоронні Служби Божі відправить Всч. о. Данило Мамчур (православний священик з Гартфорд, Конн.), а опісля тіло буде перевезене на цвинтар Oak Grove Cemetery, Springfield, Mass.

Вибрано нову Управу УІТ

Торонто — Ню Йорк (М. П.). — У місяцях грудні 1991 року і січні 1992 року Номінаційна комісія перевела вибір нової Управи Українського Історичного Товариства. До Номінаційної комісії входили о.д-р Олександер Баран, проф. Олександер Оглоблин і проф. Михайло Пап. Беручи до уваги, що члени УІТ проживають в різних країнах, вибори перепроваджено кореспонденційним шляхом. Члени одноголосно перевибрали на голову товариства д-ра Любомира Винара, головного організатора УІТ. На заступника голови вибрано д-ра Марка Антоновича, а на генерального секретаря і скарбника д-ра Олександра Домбровського. Д-р Олександер Сидоренко відповідальний за англомоне секретарство УІТ. Вільними членами Управи стали: д-р О. Баран д-р Аркадій Жуковський, д-р Стефан Козак, д-р Ігор Каменецький, д-р Теодор Мацьків, д-р Михайло Пап і д-р Орест Субтельний. Членами Контрольної комісії стали: д-р Василь Омельченко (голова), д-р Орест Ґерус, мґр Юрій Олійник. Почесним головою УІТ є проф. д-р Ол. Оглоблин.

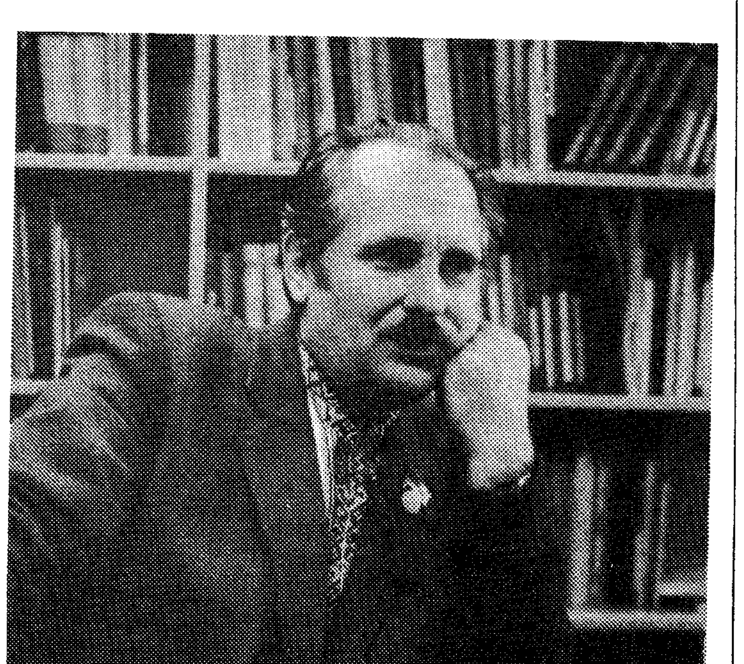
Як відомо, Українське Історичне Товариство створено в 1965 році, в якому воно перебрало видання „Українського Історика", єдиного журналу української наукової історіографії і українознавства. УІТ видає серійні видання: „Історичні монографії", „Грушевськіяна", „Історичні студії", „Мемуаристика", „Джерельні матеріяли", а також поодинокі видання в українській і англійській мовах. В 1990 році появилася в англійській мові фундаментальна праця за редакцією д-ра Ігора Каменецького про совєтський злочин у Вінниці, а в 1991 році підготовано до друку науковий збірник, присвячений 125-літтю з дня народження проф. Михайла Грушевського.

В 1990-91 роках УІТ поширило свою діяльність в Україні, де зорганізувалися ініціятивні групи УІТ ім. М.

(Закінчення на стор. 3)

„Народна поезія — найбільший університет"

Джерзі Сити, Н.Дж. (Х.В-Ф). — Недавно вдалося нам провести цікаву бесіду з поетом, прозаїком і фольклористом Степаном Пушиком, який, перебуваючи в ЗСА, загостив і до редакції щоденника „Свобода".



Розповідь в редакції „Свободи" веде С. Пушик

С. Пушик народився в часі воєнної хуртовини 26-го січня 1944 року в селі Вікторів, поблизу княжого Галича, Івано-Франківської области, у селянській родині. З рідної хати поніс в життя багатство любови до рідного народу, а між людей щедро розсівав зерна народної мудрости.

Закінчив Івано-Франківський Педагогічний Інститут і Літературний Інститут ім. О.М. Горького та працював у редакції газети „Прикарпатська Правда". Вчасно розпрощався з газетою і пішов на літературну працю, і як з усього видно, справився дуже гарно.

До його літературного дорібку належать п'ять збірок поезій, шість книжок віршів для дітвори, повість „Перо золотого птаха", книжка оповідань і повісті „Ключ зілля", роман з народних уст „Страж-гора", публіцистична книжка „Івано-Франківщина", переклад сучасною укрїнською мовою „Слова про похід Ігорів", збірка пісень „Співають гори" та найновіший роман „Галицька брама" і повість-есе „Дараби пливуть у леґенду". До нової книжки С. Пушика увійшли есе — фольклорні паралелі до „Слова о полку Ігоревім", ще одна з численних версій авторства, місця написання, а також трактуван ня нез'ясованої давньої тер мінології видатного твору укрїнської літератури, повість-есе про перебування Лесі Українки та Климента Квітки в Карпатах, де, оповідається про зустрічі з Ольгою Кобилянською та Іваном Франком і мистецька розповідь про родину Семенюків — талановитих народних умільців з мальовничої Гуцульщини, та інші.

Можна б, ще вичислити цілий ряд інших його писань і статтей, але все це тільки підтвердить, що С. Пушик людина, яка свої писання базує на народній мудрості, бо вірить у її незламну тяглість, а тим самим у її правдивість. Його розповідь пливе підсилена багатьма доказами і в слухача не залишається місця на сумніви, навпаки — хочеться почути більше. Він лавреат державної премії УССР ім. Т. Шевченка, член українського Пен-Клюбу та

(Закінчення на стор. 3)

Чотири країни СНД інформують ЗСА

Вашінґтон. — Дейвид Бін дер, кореспондент газети „Ню Йорк Таймсу", інформує про заходи чотирьох колишніх республік СССР, а тепер незалежних держав — Російської федерації, України, Казахстану і Білорусі — повідомили Адміністрацію президента Джорджа Буша про свої заходи невтралізації атомової зброї, зокрема стратегічинх ракет з атомовими головками, які повинні бути знищені, а частинно перевезені до Росії, згідно з підписаним договором між Вашінґтоном і Москвою ще за владування Міхаїла Ґорбачова.

Процес невтралізації ракет мавби бути завершений на протязі чергових сімох років. Незалежні країни, які постали на руїнах колишнього СССР, зокрема Україна, Казахстан і Білорусь, погодились діяти в рамках згаданого договору про зменшення атомової зброї, а тому, що Україна і Білорусь не бажають залишатися атомовими державами, решту зброї вони пропонують знищити, в крайньому випадку перевезти на територію Російської федерації.

Президент України Леонід Кравчук, зустрічаючись із заступником секретаря Державного департаменту ЗСА у справах міжнародної безпеки Реджіналдом Бартоломю, заявляв, що Україна зніме усі атомові головки із стратегічинх ракет до 1994 року, а 104 міжконтинентальні ракети з Казах стану будуть перевезені до Росії, або знищені цілком до 1999 року згідно із запевненнями згаданих держав і президента Боріса Єльцина.

Білорусь також хоче бути вільною від атомової зброї зоною, але ще не випрацювала пляну знищення чи перевезення до Росії розміщених на її території атомових ракет.

Про всі згадані й інші справи безпеки інформував сенатську Комісію збройення Р. Бартолом'ю в середу, 5-го лютого, кажучи, що більшість запасу міжконтинентальних ракет типу СС-18 і СС-24, розміщених на територіях України і Казахстану, будуть знищені, зневтралізовані, або вивезені.

Росіяни, як виглядає, не дуже спішаться знищувати запаси атомової зброї, зокрема тактичних і міжконтинентальних ракет — своїх і привезених з України і Казахстану. Вони багато обіцяють американцям, мають великі претенсії на більйонові допомоги, присвоюють собі усе майно неіснуючого вже СССР, але не знищують зброї, не зменшують 4,5 міл. армії і зберігають 204 міжконтинентальні ракети, бажаючи таким чином залишитися атомовою потугою.

ПАНАХИДА ЗА ПОЛЯГЛИХ

Нюарк, Н.Дж. — 5-ий Відділ Організації Оборони Лемківщини в Ірвінґтоні, Н.Дж., закликає взяти участь в Панахиді за всіх українців, які віддали своє життя за оборону Лемківщини та її населення, засуджених на смерть, страчених і померлих у в'язницях в Польщі в 1945-56 роках. Панахида буде відправлена у неділю, 23-го лютого, після Служби Божої в год. 11:30 в церкві св. Івана Хрестителя, 719 Сенфорд авеню в Нюарку, Н.Дж.

ЗБОРИ УНДОМУ

Ірвінґтон, Н.Дж. — Загальні збори Українського Народного Дому в Ірвінґтоні, Н.Дж., відбудуться в неділю, 1-го березня, о год. 3:30 по полудні у власному приміщенні, 140 Проспект авеню.

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКІ РОЗВІДЧІ аґенції твердять, що Китай недавно погодився продати Іранові технічні системи з докладними інструкціями, які можна використовувти у виробництві балістичних ракет середнього засягу. Ця вістка та раніші вісткри про те, що Китай вже продав Сирії ракетну технологію, дуже утруднює Урядові президента Джорджа Буша здобути в Конґресі схвалення надати Китаєві торговельного статусу упривілейованої країни та скасувати накладені на Китай санкції у червні минулого року. Нігде не сказано, що Китай вже доставив Іранові ці технічні системи у протилежності до раніше підписаних міжнародних договорів про строгу контролю над розповсюдженням ракетної технології.

НА ЗИМОВИХ ОЛІМПІЙСЬКИХ Іграх у Франції минулого четверга, 13-го лютого, молода американка з місцевости Вест Мілфорд у стейті Ню Джерзі порадувала свою країну золотою медалею у лещатарському з'їзді вільним стилем, що ускладнений цілим рядом снігових горбиків при великій швидкості. Донна Вайнбрехт, як сама сказала, відчувала тягар сподівань усього американського народу і не допускала думки про можливість чогось нижчого від першого місця, яке здобула у часі 23.69 сек.

ПОБОЮЮЧИСЬ НЕБАЖАНИХ економічних наслідків з приводу зменшення бюджету Пентаґону на 50 біл. дол., з кінцем минулого тижня Конґрес почав застановлятися над тим, як можна б було цьому зарадити, щоби не спричинити нового економічного удару, що могло б погано відбитися на поодиноких громадах, працівниках виробнитцва зброї та переміщеному військовому персоналові. З цього приводу сен. Сем Нанн, демократ з Джорджії, що є головою сенатської Комісії збройних сил, запропонував для військовослужбовців признати однорічну відпустку для перекваліфікування у цивільні праці.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА Департамент торгівлі видав один із найважливіших звітів, бо в ньому говориться про те, що роздрібний продаж у минулому місяці зріс на 0.6 відсотка. Аналітики та деякі економісти сприйняли це, як можливий покажчик економічного звороту, бо це перший зріст за останніх вісім місяців та ще й у ділянці, яка представляє майже одну третю економічної активности країни. У згаданому звіті сказано, що найбільший зріст на 5.4 відсотка був на ринку будівельних матеріялів, також зріс продаж в універсальних крамницях і навіть автомобілів.

ПІСЛЯ ЗАГАЛЬНИХ опитів серед жителів і виборців стейту Ню Гемшир засоби масової інформації, підсумувавши їхні відповіді, стверджують, що серед виборців відчувається нерішучість і байдужість. А на запит чому саме, більшість з них відповідає, що немає серед кандидатів нікого, хто міг би заімпонувати будь-чим виборцям. Їх турбує цей факт, бо як самі говорять, хтось мусить бути Президентом, а вибір такий вузький.

Б. ЄЛЬЦИН ПРОДОВЖУЄ ТАКТИКУ ОБІЦЯНОК У СПРАВІ НУКЛЕАРНОЇ ЗБРОЇ

Москва. — Державний секретар ЗСА Джеймс Бейкер, відвідавши Молдову, Вірменію, Азербайджан, Таджикістан, Туркменістан і Узбекістан, найдовше зупинився в Російській федерації, зглядно Москві і там він з президентом Борісом Єльциним і його найближчими співробітниками та армійськими генералами мав серйозні розмони на високому рівні тоді коли його відвідини згаданих кількох республік політичні спостерігачі зарахували до екзотики, захоплення природою, культурою даних народів, їхнім зобов'язанням, що вони додержуватимуться пошанування прав людини і стремітимуть до закріплення демократичної системи в їхніх республіках. Натомість зі своєї сторони Дж. Бейкер не обіцяв жодній зі згаданих держав, колишніх республік СССР, американської допомоги у практичному значенні, у переході принаймні деяких республік до системи вільного ринку і демократичної практики господарювання.

Натомість у Моксві, після привітання Бейкера на летовищі і зустрічі з Б. Єльциним, обидві сторони продовжували розпочату у Кемп Дейвиді розмову між Єльциним і президентом Джорджем Бушем у справі зменшення далекобіжних стратегічних ракет з атомовими головками іґльобальної системи безпеки. Колишнє совєтське пресове аґентство, назвою якою росіяни все ще користуються, не зважаючи на введення нової назви ІТАР, агентства, яке нібито мало замінити ТАСС, повідомляє, що під час російсько-американських переговорів було досягнуто порозуміння в усіх практично справах. Про це заявив кореспондентам на спільній пресовій конференції з Дж. Бейкером президент Росії Б. Єльцин, який при тому попросив З'єднані Стейти Америки виділити додаткових 600 міл. долярів для введення в життя цієї програми зменшення нуклеарної зброї. Маючи, правдоподібно авторизований Президентом ЗСА дозвіл, Бейкер заявив, що таку допомогу Росія отримає. Більше того, Бейкер обіцяв ще додатково прислати до Російської федерації спеціялістів і техніку, щоб в такий спосіб осягнути намічену ціль.

При тій нагоді Б. Єльцин, і його міністри попросили Бейкера про надання Російській федерації низьковідсоткової позички в сумі 3,75 біл. долярів на закуп пшениці й інших товарів в ЗСА. Була обговорена також тема затруднення в ЗСА й інших країнах Заходу колишніх совєтських атомових спеціялістів, які нібито вживатимуть своє знання для використання атому для мирних цілей. Обидві сторони договорились також про майбутню співпрацю в ділянці космічних дослідів і захорони країн від несподіваної атомової атаки.

У СВІТІ

В ЧЕТВЕР, 13-ГО ЛЮТОГО, міністер закордонних справ Альжиру Лягдар Брагімі обвинуватив ісламських фундаменталістів у спробі запровадити в країні середньовічний режим і висловив надію на швидке повернення Альжиру до демократії. Брагімі прибув до Портуґалії з метою пояснити становище уряду у зв'язку з введенням надзвичайного стану. Портуґалія в теперішній час виконує обов'язки президента Европейської спільноти. Портуґальський міністер закордонних справ Жоао Душ Пінєйро визнав законність заходів альжирського уряду і не виключив можливости збільшення допомоги для Альжиру з боку Спільного ринку.

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК пакістанський уряд повідомив про свою готовність будь-якою ціною зупинити озброєних мусулман, які мали плян напасти на індійський стейт Кашмір, лідери Визвольного фронту Джамму-Кашмір прийняли рішення відкласти воєнний похід. Пакістанський Визвольний фронт виступає за вихід стейту Кашмір зі складу Індії і розраховував збройним виступом продемонструвати підтримку боротьби кашмірських мусулман за суверенітет. Пакістанський уряд зважився на крайні заходи, щоб унеможливити заплянований марш, не бажаючи виникнення нового конфлікту з Індією. В минулі роки Індія і Пакістан вже тричі воювали через Кашмір.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ООН Бутрос Ґалі повідомив про свій намір рекомендувати Раді Безпеки прийняти резолюцію про негайне введення до Юґославії 13-тисячного миротворчого контингенту „голубих касок". Раніше йшла мова про 10,000. Очікується, що Рада Безпеки прийме цю резолюцію в найближчі дні.

В ЧЕТВЕР, 13-ГО ЛЮТОГО, молдавський парлямент висунув вимогу повернути республіці озброєння і воєнну техніку колишньої совєтської армії, вивезені з молдавської території всупереч указові президента Мірчі Снігури від 14-го листопада 1991 року. Парляментаристи вважають, що таємне, протизаконне вивезення воєнного майна зводить нанівець мінські домовлености про права суверенних республік на створення власних збройних сил.

В СЕРЕДУ, 12-ГО ЛЮТОГО, німецький канцлер Гельмут Коль схвалив міжнародну угоду, згідно з якою від 1-го січня 1993 року буде скасовано прикордонну контролю між західньоевропейськими країнами. Реалізація цієї угоди, як очікується, приведе до тіснішої взаємодії служб безпеки різних країн, оперативнішого обміну інформацією в розшуках злочинців. Підписання угоди підтримали всі політичні партії німецького парляменту, крім фракції самого Коля — християнських демократів і близького до них Християнського соціяльного союзу. Вони вважають, що скасування кордонів викличе лявіну втікачів до Західньої Европи зі Східньої.

ПРЕЗИДЕНТ АРҐЕНТИНИ Карльос Менем звернувся до країн Спільного ринку з проханням сприяти Арґентині у переселенні еміґрантів з країн Східньої Европи, зокрема з колишнього Совєтського Союзу. Менем сказав, що його країна потребує до 300,000 нових громадян, і запевнив, що Арґентина має достатній досвід прийняття великих потоків еміґрантів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Україна й Ізраїль

Дивні дива діються довкола проблематики України, започатковані найдивнішим дивом — референдумом 1-го грудня 1991 року. Недавно д-р Володимир Мокрий, науковець і громадський діяч у Кракові, привіз неперіодичний журнал, де вгорі на обгортці пишався польський орел поруч із українським тризубом. Треба було великої фантазії, щоб придумати таку комбінацію, але після того, як Польща була першою, що визнала державну самостійність України, польський орел не пересварився з українським тризубом. Знову ж у суботу, 8-го лютого 1992 року на форумі Наукового Т-ва ім. Шевченка у Ню Йорку виступав із доповіддю д-р Вольф Москович, професор славістики в університеті в Єрусалимі, тепер запрошений з викладами до Пенсильванійського університету у Філядельфії. Промовляв гарною українською мовою, з найбільшою прихильністю до України, доказуючи цю свою прихильність популяризацією української мови, історії й літератури своїми викладами і своєю діяльністю ученого й активного громадянина. Маючи почуття гумору — жартома висловлював сумнів, чи його прізвище „Москович" — жидівське чи українське та наводив різні подібні інші „підозрілі" прізвища.

Таврував традиційну орієнтацію жидів в Україні на кожночасну ворожу Україні окупаційну державу, а не на народ, серед якого жили, та вбачав переломовий момент у факті, що всі жиди в Україні голосували у референдумі 1-го грудня 1991 року за незалежність України. Червоною ниткою тяглася в його доповіді теза, що антиукраїнська настанова Ізраїля та жидівської діяспори виникла із слабости України й українців та радикально зміниться, коли кріпшатиме українська держава.

Твердив, що атмосферу українсько-жидівських відносин затруїла історія з Іваном Дем'янюком — вимога видачі його Ізраїгеві, як „воєнного злочинця", процес, засуд і дальше зберігання його у в'язниці без уваги на виявлений документ в архіві ҐПУ, що Дем'янюк не є „Іваном Ґрозним". Не виключав, що Ізраїль звільнить Дем'янюка у примирливому жесті супроти України, коли затісняться політичні, культурні й економічні взаємини цих двох держав. Д-р Москович підкреслював, що Україна велика своєю територією і числом населення і має перед собою світлі перспективи, а Ізраїль у порівнянні з Україною — малий, оточений ворогами, із вантажем найбільших труднощів.

Той вечір в НТШ у Ню Йорку автоматично пригадував, як часи зміняються і зміняється з ними вдача осіб та й наставлення народів. Історія українсько-жидівських взаємин знає дуже багато прикрих фактів і розмірно мало гарних. Жидівський історик Шіппер признав, що вибух Гайдамаччини проти жидів прийшов у реакції на вислугування себе жидами польській шляхетній владі на Правобережжі України. Не расовий, ані національний, але економічний антисемітизм був спричинений жидівською поведінкою, легковажним ставленням до українського народу та наставленням на грошовий визиск.

Характеристичною рисою жидів є стовідсотковий суб'єктивізм, повна відсутність об'єктивізму та політична короткозорість. Один із слухачів на цій доповіді в НТШ у Ню Йорку завдав прелеґентові прикрий запит: „Чому в ізраїльській енциклопедії представлена Україна у кривому дзеркалі з ненависницькою настановою та невірними закидами. Відповідь була така, як основна теза доповіді — слабість України. Автоматично пригадувалась українська народна приказка: „На похилу вербу кожна коза скаче".

Це було у минулому, відгуком якого була й афера з Дем'янюком. Аксіомною правдою є це, що в інтересі України лежать добрі взаємини з усіма народами й державами і що до тих народів і держав належать жиди й Ізраїль. Він визнав уже державність України, Україна з свого боку дає повну свободу всім національним меншинам і немає ніяких перешкод, щоб взаємини України й Ізраїля йшли по лінії співпраці з обосторонньою користю. Жидів у діяспорі більше, як в Ізраїлі. І вони здобули собі скрізь впливи, про які знаємо — найбільше у засобах масової інформації, у світі бизнесу, у світі фінансів, торгівлі і промислу. Нерозумно було би пригадувати їм тепер Зельмана з XVII сторіччя. Політику робиться у нинішньому дні з очима на завтрашній.

Роман Лазарчук

ЄДНІСТЬ І ПАРТІЙНІСТЬ

Здійснилась наша і наших предків віра, мрія і надія. Над золотоверхим столичним Києвом та над містами і селами України замаяли державні синьо-жовті прапори.

У цей радісний час нам треба мати на увазі, що перед „збудженою в огні й обкраденою Україною" стоять невідкладні і безприкладно важкі завдання завести на місце чужої злочинної однопартійної системи свій, високого світового рівня вільноринковий економічний та народоправний політичний лад, оснований на суперництві різних партій, гідних і готових до будуючого змагу за перше місце в державному керівництві. В такому політичному процесі побіч потреби єдности з рівною силою виринає потреба партійного „плюралізму". Хоч це переконання запанувало вже давніше на міжнародному політичному форумі, то в практичному переведенні в життя воно всюди натрапляє на дуже поважні труднощі. На підставі перегляду справ єдности і партійности в політичному відродженні нашого народу в минулому і біжучому століттях, не важко передбачити, що ці труднощі будуть ще більшими в нашій, по довгих віках неволі, відбудованій державі.

Відродження нашої національної свідомости ми завдячуємо збереженню серед нашого народу своєї мови, своїх релігійних обрядів, звичаїв, побутових та історичних пісень і переказів. На такому ґрунті виросли наші геніяльні поети, письменники і драматурги, які закликали наш народ до єдности в боротьбі за національне визволення та соціяльну справедливість. У їхніх творах, як це звичайно буває в літературі, виведений гострий поділ людей на чесних, справедливих і патріотичних та на лиходіїв, обманців та зрадників. У такому світлі не могло бути мови про потребу існування в принципі рівнорядних, рівноважливих і рівнопатріотичних політичних партій.

Подібно також поширена в нашому народі історичної давнини релігійна нетерпимість сприяє нетерпимості політичній, бо від вчення і переконання, що тільки одна віра є правдивою і святою, недалеко до переконання, що тільки одна „партія" може бути патріотичною.

Якщо до цих чинників додати ще й цю істину, що перед нашим політичним активом стояло в основному тільки одне головне завдання, тобто відбудова своєї держави, то це наче заперечувало потребу різних політичних переконань. Тому в нас мало прикладів співпраці між угрупованнями різних політичних поглядів. У нас знаходили пригожий ґрунт однопартійні тоталітарні напрями і творились ворожі табори та внутрішні фронти. Реакцією на таке розуміння ходу нашої історії було в нас поширення нахилу відмовлятись від всякої партійности, як перешкоди до начебто вищого рівня патріотизму.

Зростаючі важкі проблеми перед відбудованою нашою державою вимагають негайного і повного зрозуміння єдности і різнопартійности. Ці два поняття не є протилежними чи взаємнозаперечними, а є радше двома сторонами тієї самої медалі. Світовий державно-політичний досвід доказав і доказує, що без гармонійного поєднання цих двох вимог не може бути мови про зрівноважений політичний провід та збереження можливостей найкращого розвитку всіх галузей державного життя.

Зрозуміло, що тут мова про демократію, але ця назва була і є часто зловживана, бо всі держави в орбіті недавнього горезвісного СССР, як і сам СССР, називали себе найкращими демократіями. Тому сучасна політична література наголошує потребу „плюралізму", тобто існування в державі більше, чим однієї політичної партії. Чуже слово „плюралізм" в нашій мові замінено словом „багатопартійність", але такий переклад є мовно не зовсім точний, а політично шкідливий, якщо б він ширив думку, що чим більше партій, тим краще. Це одна із численних політичних суперечностей, що забагато партій — це перший крок до однопартійного тоталітаризму.

На жаль, важко назвати якесь оптимально побажане число партій, але в пригоді стають знову приклади з найбільших і найсильніших демократичних держав світу. В ЗСА, Великобританії, Німеччині і Японії діє в основному дво — або кілька партійних систем. Вправді існують там на політичному марґінесі додаткові партії, але вони знаходяться поза головною течією політичних переконань. Не потрібно багато партій, щоб забезпечити належне представництво, в основному розподілі, інтересів з одного боку працедавців, продуцентів і про-

(Закінчення на стор. 3)

Наталя Осока

Консерватисти закликають народ до бунту

У Москві 9-го лютого пройшли масові демонстрації та мітинґи як антидемократичного, так і демократичного спрямування. Готуючись до цієї акції, консерватисти поширили по Москві летючки, у яких закликали „принижений, зневажений, обкрадений і запльований народ землі руской" взяти участь 9-го лютого „у поході на Бєлий Дом", тобто, на будинок Верховної Ради Росії. Похід організований об'єднанням „Трудовая Москва", до якого увійшли комуністи, деякі військові резервісти та їхні прихильники. Вони протестують проти ринкової економіки, вільних цін, демократів і націоналістів. Мріють за допомогою голодних робітників повернути втрачену владу.

Мітинґ консерватистів зібрав на Манежній площі у Москві головно людей похилого віку. Старші жінки збирали підписи під закликами резиґнації Уряду. Але були й молоді, пише „Российская газета" з 10-го лютого. Вони розгорнули активну діяльність, продавали брошури, газети, поширювали летючки. Під звуки пісні „Вставай страна огромная" на трибуну вийшов відомий надхненник маршу голодних Віктор Анпілов. Заграли гимн СССР і повітряна куля злетіла вгору, піднявши червоне знамено. Але... Ефектний трюк не вдався. Кволенько прозвучало „Ура!", щось не ладилося і кулю опустили, а звуки совєтського гимну прозвучали марно. Не вдався і штурм так званого російського „Білого Дому", бо навколо нього стали колони демократів. Консерватисти вирішили спрямувати свій похід на Красну площу, бо саме в Кремлі, як заявив один з організаторів Алєксєй Пріґарін, міститься резиденція президента Боріса Єльцина. Однак влада дозволила їм зібратися на Манежній Площі. Організатори розраховували, що буде не менше 50,000 народу, проте зібралося на Манежній площі близько 6,000 людей з червоними прапорами, портретами Леніна і Сталіна, гаслами „Хай живе Комсомол!", „Хай живе КПСС!", „Хай живе СССР!", „Президента Єльцина і уряд Росії — у відставку!" тощо.

Провідним економістом в консервативних колах вважається Серґєєв, який на попередніх мітинґах пристрасно звинувачував владоможців, вимагав трибуналу над Ґорбачовим, а свою економічну програму виклав коротко. Найголовніше у цій програмі, це заклик „вилучити десятки мільйонів долярів, зосереджених у приватників... закупити продукти за кордоном і правильно їх розподілити". Ці слова прозвучали на такому ж мітинґові консерватистів у Москві 12-го січня.

Демократичні сили зібрали біля будинку парляменту Росії понад 70,000 людей. Організатори і промовці застерігали народ перед привидом комунізму, який бродить по країні та перед „червоною змовою", що визріває в надрах нинішньої влади. Анпіловці не головна сила, казали активісти, — є інші, які впливають також на телевізію і Єгор Яковлєв не може їм протистояти, бо ім'я їм — леґіон. Тому комуністичні мітинґи на телевізії показують так, щоб у провінції думали, що вся Москва підтримує заколотників із сумнозвісного ГКЧП (Ґосударствєнний Комітет Чрєзвичайного Положєнія). Деякі промовці захищали Б. Єльцина, інші критикували. Політолог Ігор Кваша звернув увагу на здоровий вигляд керівників держави, на все ліпші костюми та багатші кабінети в той час, як вони „повинні бути змученими і мати сірі обличчя від втоми та недоспання". Військовики наголошували у виступах, що Єльцин даремно іґнорує список військових начальників, рекомендованих на звільнення комісією Волкогонова. „Усі консервативно наставлені офіцери залишаються в керівництві, тому Єльцинові загрожує не менша небезпека, ніж свого часу Ґорбачову". Проте загрози треба сподіватися не лише від армії. „Геть Петрова, він біля Єльцина те ж саме, що Болдін біля Ґорбачова," — заявив Глєб Якунін. А Полторанін змалював ситуацію як „тиху кабінетну контрреволюцію", бо за його словами, Верховна Рада хоче позбавити Єльцина змоги формувати уряд. Депутатів, які не представляють Єльцина на місцях, хочуть позбавити мандатів. Це посилить комуністичну фракцію в парляменті. Насувається „червоно-брунатна небезпека", — казали демократи.

Організатори мітинґів і міліція Москви ще напередодні заявили, що докладуть усіх зусиль аби уникнути зіткнень. Та спроби провокацій все ж були. Начальник головного управління забезпечення ґромадського порядку Вячеслав Оґородніков повідомив представникам преси, що ґрупа провокаторів близько 150 осіб на Зубовській площі несподівано вийшла і стала на чолі колони комуністів, які йшли на Манежну площу. Провокато-

(Закінчення на стор. 3)

Ярослав Татомир

ПІДНЕСІМ ДОПОМОГУ УКРАЇНІ НА НАЛЕЖНИЙ РІВЕНЬ

Усі ми невимовно радіємо велетенськими змінами в Україні, народженням нашої незалежної держави, що її визнали вже уряди всіх майже країн світу, могутнім національним пробудженням нашого, століттями неволеного, народу, пробудженням, що його могутній вияв бачили ми і весь світ у референдумі 1-го грудня минулого року.

Та у цей сам час ми бачимо темні хмари, що нависають над Україною, бачимо величезні труднощі і смертельні небезпеки, які загрожують нашій молодій, слабосилій ще українській державі, яка щойно будує свій державний апарат, наладнує свою економіку, щойно розбудовує і наладнує безчисленні інші ділянки державного життя.

Щоб молода українська держава, яка щойно оформлюється і розбудовує свої сили, могла перемагати всі труднощі і небезпеки, що нависають над нею, їй треба, як це 26-го січня ц. р. висловила на сторінках „Філядельфія Інквайрера", редакторка цього щоденника, приятелька українців Труді Рубін... „всієї допомоги яку вона (українська держава) зможе дістати..."

Тут ми приходимо до справи допомоги, що її повинна дати Україні велика українська еміґрація, чи, як ми себе сьогодні називаємо, українська діяспора.

Допомога, що ми її повинні дати молодій українській державі, це перш за все допомога у двох площинах: у політичній площині (натиск на Уряд і Конґрес країни нашого поселення у справі політичної і економічної допомоги Україні) і допомога у площині економічній, матеріяльній. У цій статті хочемо заторкнути справу матеріяльної допомоги Україні. Хочемо говорити про цю справу, бо на жаль, ця преважлива справа не у нас ще посьогодні належно наладнана.

Яка фінансова допомога, що її дала сьогодні молодій українській державі велика і відносно заможна українська діяспора у ЗСА? Десять міл. дол. ?,5 мільйонів?, 1 мільйон? Невідомо. Цифри, які маємо є дуже неповні. Чому?

Знаємо, що УНС, як звичайно перший, зібрав нині біля 290,000 дол. І ми бачили, як зібрані пожертви розділювано. Ми бачили теж звіти із збірок на допомогу Україні філядельфійського Комітету Оборони Національних і Людських Прав України (поіменні звіти із 1990 і 1991 років і звіт розходу зібраних фондів), та поіменний звіт жертводавців із збірки переведеної Українською Федерацією Філядельфійської Округи.

Попала нам теж у руки збіркова листа комітету у Йонкерсі на покриття видатків Громадянської Ради „референдум" в Україні. Ця збіркова листа повинна бути передана кожним нашим часописом у ЗСА, бодай по два рази. Як приклад, зразок і... потрібна пригадка. Гляньмо як жертвувала ця не дуже велика українська громада: по 1,000 дол. — десять родин, по 500 дол. — 46 родин, від 100 до 450 дол. — 70 родин, сума — 7,000 дол., решта дрібнішими пожертвами, разом — 52,643 дол.

Чули ми, що порівняльно багато жертвувала українська громада Чикаґо. Скільки? Скільки жертвували інші українські осередки ЗСА? Скільки жертвувала посьогодні велика українська діяспора ЗСА?

Якою великою могла б бути наша фінансова допомога Україні?

Припустім, що у ЗСА є тільки півмільйона людей українського походження. І припустім консервативно, що з цього півмільйона тільки одна десята, тобто тільки 50,000 громадян, є настільки свідомі і жертвенні, що готові жертвувати нашій молодій державі по 500 дол. річно. Це дало б річно 25 мільйонів дол. Приблизно вдруге стільки могла б дати наша Канада і ще кілька мільйонів наша діяспора у всіх інших країнах світу, зокрема в Англії, Австралії, Німеччині.

Чи цифра 25 міл. дол. від української діяспори у ЗСА є реальною? Ця цифра є зовсім реальною і навіть низькою, але під трьома умовами:

1) Перш за все ми мусимо усвідомити собі, що це йдеться не про „ще одну збірку", але про унікальну політичну ситуацію, яка заіснувала на території колишнього СССР і про нашу унікальну історичну нагоду і священий обов'язок допомоги нашому многостраждальному народові вихіснувати цю унікальну політичну ситуацію, втримати і закріпити нашу моладеньку українську державу. На жаль, дотепер ця велетенська історична нагода й обов'язок не були достаточно сильно поставлені перед нашою діяспорою. Йдеться, мабуть, теж про те, що ми були так довго поневолені (з малими перервами понад півтисячоліття...), що багато із нас не може ще вповні усвідомити собі, що Україна вже бодай правно і формально, вільна і незалежна держава, що Україна є вже визнана як незалежна держава біля сто держа-

(Закінчення на стор. 3)

Мирослав Лабунька

РОЗМОВА З ІВАНОМ ДРАЧЕМ

(Київ, 12-го січня 1992 року).

I.

М. Лабунька: Пане Драч, ви тепер голова Товариства „Україна" й, зрозуміло, що в діяспорі було б цікаво почути, які пляни ви маєте, як ведучий такою організацією, завданням якої якраз і є вдержувати зв'язок із діяспорою.

І. Драч: Тут кілька аспектів може бути. Перше, це треба повернути товариство „Україна" головою не тільки на захід, але й на схід. Воно мусить бути таким світовидом, як той надзбручанський.

(Мова тут про т. зв. надзбручанський ідол, що його найдено біля села Городниці, Количинського району, Тернопільської области у 1848 році. Є ще камінний стовп із зображенням людської голови з чотирма обличчями на всі чотири сторони світу).

М. Л.: Що дивиться на всі чотири сторони світу.

І. Д.: На всі чотири, а тут — принаймні на дві сторони. Західньої сторони, звичайно, ніколи не забути, але йдеться — про Схід. На території Росії, Казахстану та інших республік — там мільйони й мільйони наших земляків. Ми хочемо підняти їх із небуття і в нас є така фраза, що ми повинні „залучити третього українця до нашого столу", бо на два українці, що живуть в Україні, третій — живе поза Україною. Це дуже велика кількість. І оце ми такий народ: інші народи думають про кожного (громадянина) зокрема, а ми навіть не знаємо скільки мільйонів нас у цій діяспорі, особливо у східній. Це для нас дуже важливе. Друге: у цій діяльності товариства „Україна" треба спиратися на всі сили, на весь (той) політичний аспект, який тут був, щоб ми не ділили на різні середовища й товариства. Це має відображати повновартісний спектор політичної України. Так само, як у стосунках із Західньою діяспорою - Америкою, Канадою, Францією, Німеччиною і т. д., ми будемо спиратися на всі ті сили, теж на весь той політичний спектр, звичайно, — демократичний, який там є, і теж не повинні ділити на т. зв. проґресистів та всіх інших. Молода демократія — українська держава щойно спинається на ноги, то вважаю, що дуже варто було б зробити так, щоб західня діяспора контактувалась безпосередньо із східньою діяспорою. Ідеться про контакти такого типу, як: щоб Лос Анджелес контактувався припустім із Хабаровськом, Філядельфія із Караґандою, Владивостоком і т. п. Бо там є ті сили й — велике діло: національний український менталітет, який, там (серед діяспори на Заході) збережений, міг би дуже позитивно вплинути теж на збереження українського національного менталітету нашої східньої української діяспори. Молодій українській державі потрібна уся ця діяспора, і ця держава потрібна усій діяспорі тих двох крил, які є.

М. Л.: Чи є бажання у цих (українських) людей із азійського континенту повертатись домів? — Багато із них, як ми знаємо, попали туди не з власної волі. І сьогодні, коли можливості повороту мабуть існують, як ви? — чи ви знаєте про це, чи є певний якийсь відсоток цих людей, які хочуть із цієї Російської федерації повернутись на рідні землі?

І. Д.: 21-го і 22-го січня ц. р. ми будемо дечого багато знати (у цих днях мав відбутись Конґрес українців східньої діяспори. — М. Л.). Покищо є там окремі одиниці, які хочуть вертатись, але дуже багато з них вже прижилися і закоренилися в різних країнах та в різних державах зараз. Я думаю, що Україну можна любити не тільки на Україні, але й поза нею, і, наприклад, у Казахстанському парляменті є щось двадцять, чи тридцять депутатів українців. І ті контакти, які ми будемо нав'язувати між Україною і Казахстаном, то у великій мірі будуть мобілізуватись саме цими українцями.

М. Л.: Чи, коли вже унормуються відносини міждержавні, думаєте ви, що український Уряд буде сприяти тому, щоб забезпечити права власне української меншини в інших суверенних державах (що постали на території колишнього СРСР)? Ми постійно чуємо на Заході... й Захід постійно вимагає від України, щоб забезпечити російській меншині якнайбільше прав. Ну, це зрозуміло, але з нашої, української сторони — це...

І. Д.: Для нас, Це перші кроки отой конґрес, який тут буде. Тут будуть різні комісії працювати на цьому конґресі: економічна, юридична і т. д. Будемо кожного делеґата, який приїхав, чи з Кубані, чи з Берестейщини, чи з Казахстану, чи з Далекого Сходу, з Зеленого Клину (опитувати). Ми будемо мати з ними конкретну пильну розмову. І всі ці проблеми будемо вивчати; і будемо, звичайно, старатися, щоб українська держава дбала про своїх земляків, своїх українців всюди, де вони є.

М. Л.: Ви є також головою Руху. Рух зіграв ролю каталізатора, був направду ведучою організацією у цьому піднесенні українського народу, яке відбулося за останніх три роки. Яку тепер ролю для Руху ви бачите на майбутнє, коли проголошено суверенність і незалежність України, коли створено Уряд, коли вибрано депутатів до парляменту, коли речі, які відносяться до України, рішаються вже, що так скажу, державними чинниками?

І. Д.: Рух і досі лишається і найбільшою, і наймасовішою, і найпроворнішою демократичною організацією. Це громадсько-політична організація. Я особисто, і багато моїх колеґ, друзів хочуть, щоб такий статус цієї організації був збережений. Є частина наших рухівців, які за те, щоб з Руху створити партію і щоб вона працювала як окрема партія. Я проти такої організації. Я вважаю, що є свої плюси й цих плюсів більше саме в тому варіянті, коли Рух є громадсько-політичною організацією, яка має такі й інші впливи; і впливи, як масової громадської організації і як політичної організації. І в такий спосіб Рух собі робить так би мовити, вплив на суспільство. Я думаю, що бажано, щоб такий вплив він і зберіг. Коли станеться інакше, то я думаю, що це буде некорисно для демократичного процесу.

Закінчення буде.

НАСТОЮЮЧИ НА ТОМУ, що вони хочуть співпрацювати з президентом Джорджем Бушем, демократи у Палаті Репрезентантів висунули для загальної дискусії податкові пропозиції президента Буша, знаючи заздалегідь, що вони не будуть прийняті. Самі тим часом при закритих дверях почали опрацьовувати свої пропозиції, які мають на меті зосередитись на зменшенні податків середьої кляси. Це потягнення зі сторони демократів аналітики уважають зумисним, щоби тільки при обговорюванні пропозицій Президента пригадати виборцям, що вони, демократи, мають кращі альтернативи.

ХОЧА НЮЙОРКСЬКИЙ губернатор Маріо Квомо дальше настоює на тому, що він не кандидує на президента у виборах 1992 року зі сторони Демократичної партії, його конкретні вчинки вказують на цілковиту протилежність. Після того, як його прихильники почали заохочувати виборців у Ню Гемшир, де відбуватимуться перші передвибори 18-го лютого, вписувати М. Квомо неофіційно на виборчий бальот, то сам М.Квомо вирішив дати доповідь в Гарвардському університеті, у близькому сусідстві Ню Шемшир, у якій скритикував республіканців за погану економічну ситуацію.

КОЛИШНІЙ МІНІСТЕР закордонних справ колишнього Совєтського Союзу Едуард Шеварднадзе виступив з заявою, в якій передбачає новий антидемократичний путч в Росії й інших країнах Співдружности Незалежних Держав. Він сказав, що тепер відбувається інтенсивне об'єднання усіх правих і ультраконсервативних сил, які загрожують відновленням комуністичного тоталітаризму в його найгіршому варіянті.

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ Ради Литви Вітаутас Ляндсберґіс вважає колишнього президента колишнього Совєтського Союзу Міхаїла Ґорбачова головним свідком у справі трагічних січневих подій 1991 року у Вільнюсі. Виступаючи в литовському парляменті, В. Ляндсберґіс сказав, що М. Ґорбачов повинен дати свідчення з цього приводу. Слідча група генеральної прокуратури Литви, перебуваючи в Москві, звернулася з відповідною пропозицією до М. Ґорбачова, однак він мовчить.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:
на **ПАТРІЯРШИЙ ФОНД** зложили

грудень — 1991

250 дол. — Маркіян і Люба Онуферко;
200 дол. — Ігор Мельникович: 100 дол. замість квітів на могилу родичів бл. п. Анни і Петра Мельниковичів, та 100 дол. замість квітів на могилу бл. п. Василя Папіжа.
по 100 дол. — Стефан Костик, Дарія Витанович, Теодор і Марія Флюнт, д-р Леонід Рудницький;
75 дол. — Мирослав Прокоп,
60 дол. — д-р Романа Навроцька,
50 дол. — д-р Лев і Ірена Кушнір,
по 25 дол. — А. Маркевич, Іван Стеффанов, Марія Фіґлус (замість квітів на могилу бл. п. д-ра Ярослава Миндюка),
20 дол. — Василь Петрів;
15 дол. — Волтер Вальчук;

Зі збірки Укр. Патр. Товариства, Відділ у Баффало, Н.Й. — переслав Зенон Боднарський — референт Патріяршого Фонду.
1,250 дол. зі збірки Товариства;
дальше зложили:
У пам'ять бл. п. Антона Слабого:
по 100 дол. — Ольга Якубовська, Степан і Ольга Душенки;
В пам'ять бл. п.. Ірини Коссовської:
по 25 дол. — Степан і Ольга Душенки, Петро і Ірина Остапчуки;
по 20 дол. — Василь і Анна Федораки,, Каролина Папуга, Ольга Попадин, Ольга Якубовська, Оксана Бережницька;
15 дол. — Зенон і Марія Боднарські;
В пам"ять покійної Франі Данило:
10 дол. — Степан і Ольга Душенки;
В пам'ять покійного Лева Ломиша:
15 дол. — Зенон і Марія Боднарські;

Листи ч. 144 і 145 — збірка в Гантері, Н.Й. Збирали Ольга Кобзяр і Маркіян Титла.
зложили:
листа ч. 144
по 50 дол. — Дмитро Круль, Теодор й Іванка Кулик;
по 25 дол. — Андрій і Катерина Бук, Ольга Кобзяр;
по 20 дол. — д-р Фіґоль, Марія Палідвор, Стефа Пурій, ред. Іван Кедрин, Ірина Качмарська, О. і І. Гарасовські, Л. Лампіка, Лідія Мартинець;
15 дол. — Ігор Соневицький;
по 10 дол. — Софія Ховзун, Тетяна Н., Г. Миднак, К. Шевчук, Е. Кріль, Степан Салик, Дарія Шепарович, Н. Грицин, В. Левицький, родина Іванчуки
Листа ч. 145
по 20 дол. — В. і Б. Слиж, Г. Федун, Ю. Артимський, Б. Кузишин, М. (нечітке), нечітке, Богдан Титла, Маркіян Титла, Евген Титла;
10 дол. — Марія Бакалець.

Листа ч. 148 — збірка у пам'ять бл. п. д-ра Романа Осінчука — під час сходин Управи Товариства Свята Софія у Філядельфії, Па. зложили:
по 25 дол. — д-р Тетяна Цісик, д-р Романа Навроцька, інж. Юліян і Олена Головчаки, д-р Володимир Кліш, Василь Колодчин, д-р Леонід Рудницький;
по 20 дол. — Теодозія Кічоровська, Оксана Бережницька;

Листа ч. 150 — збірка замість квітів на могилу бл. п. д-ра Юрія Старосольського у Філядельфії, Па. зложили:
по 25 дол. — д-р Романа Навроцька, інж. Юліян і Олена Головчаки, д-р Володимир Кліш, д-р Леонід Рудницький;

Листа ч. 149 — Збірка замість квітів на могилу бл. п. д-ра Ярослава Миндюка у Філядельфії, Па. зложили:
по 25 дол. — д-р Тетяна Цісик, д-р Романа Навроцька, інж. Юліян і Олена Головчаки, д-р Володимир Кліш, д-р Леонід Рудницький;
20 дол. — Оксана Бережницька.

Збірка на Патріярший Фонд Українського Патр. Товариства, Відділ Ню Йорк, Н.Й.
1,000 дол. — д-р Володимир і Дарія Гойдиш (в пам'ять бл. п. д-ра Остапа Барана);
500 дол. — Ольга Овсянецька;
200 дол. — Михайло Шипула в пам'ять батьків Анастазії і Василя, та дружини Оксани і доньки Ірини замордованих 12-го лютого 1945 року в Золочеві.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім жертводавцям і збірщикам. Всі датки на патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку: IRS No. 23-7380645.
Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association
— Patriarchal Fund
та пересилати на адресу:
7911 Whitewood Road • Philadelphia, PA 19117

Січневі роковини у Трентоні

Тут у столичному місті Ню Джерзі українська громада кожного року урочисто відзначає Січневі роковини 1918-1919 рр. Відзначали ми і цього року, коли 22-го січня представники місцевих організацій із своїми духовниками відвідали бюро посадника м. Трентону для підписання проклямації з нагоди січневих річниць. По зустрічі на міській ратуші був вивішений синьо-жовтий прапор, що майорів протягом двох тижнів. Коли роблено заходи про зустріч, то посадник заявив, що він гордий підписати прокламацію відзначення української незалежности.



Представники трентонської громади у бюрі посадника Трентону Дж. Ватсона (сидить), де відбулося підписання проклямації (зліва): І. Гафткович, Й. Куць, П. Возняк, А. Галайділа, о. Б. Желехівський, Н. Посіва та І. Фатенко.

У неділю, 26-го січня святкування великих роковин нашої історії продовжувалося. По полудні, в 4-ій годині, у залі церкви св. Юрія Переможця відбулася академія-концерт з цієї нагоди. На гарно удекорованій І. Микитиним сцені стояли представники молодечих організацій зі своїми прапорами. Колишній голова громадського комітету С. Шилкевич відспівав американський національний гимн при акомпаняменті Володимира Винницького, лавреата міжнародного конкурсу піяністів у Парижі. Одумівка Христина Ільченко прочитала проклямацію посадника Трентону, сумівець Тарас Лашин — Четвертий Універсал, а пластун Андрій Городиський — Акт злуки. Голова громадського комітету Наталка Посіва офіційно відкрила коротеньким словом академію і представила доповідача — професора Ратґерського університету д-ра Тараса Гунчака. Д-р Гунчак минулого місяця повернувся з України, де перебував майже чотири місяці та був активним у цих великих змінах, які відбулися на нашій Батьківщині. У своїй доповіді, пов'язавши минули із сьогоденням під назвою „На шляху до незалежности", д-р Гунчак присвятив більшість часу нещодавнім подіям.

У мистецькій частині академії трентонська громада мала нагоду почути та побачити мистців з України. Це вже третій раз до Трентону звітала Анна Бачинська, сопрано, солістка Львівської філармонії та другий раз мали нагоду почути Романа Цимбалу, тенора, соліста Львівської опери.

Мистецька програма розпочалася молитвою Андрія з опери „Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського, яку виконав Р. Цимбала. Далі слідували: „О море", слова В. Сосюри, музика А. Кос-Анатольського (Анна Бачинська), „Місяць на небі", українська народна пісня (дует А. Бачинська і Р. Цимбала), „Чого ж вода каламутна" з опери „Наталка Полтавка" М. Лисенка (А. Бачинська), „Розвійтеся з вітром", слова І. Франка, музика Я. Степового, „Стоїть гора високая", українська народна пісня (Р. Цимбала), „Моя Україно", слова І. Новицького, музика Костецького (А. Бачинська), дует Оксани і Андрія з опери „Запорожець за Дунаєм", (А. Бачинська і Р. Цимбала). Акомпаньював при фортепіяно Володимир Винницький.

На закінчення голова громадського комітету Н. Посіва подякувала громаді за участь, а виконавцям за їх чудовий виступ. Свято закінчили національним гимном „Ще не вмерла Україна".

Іван Гафткович

„Народна...

(Закінчення зі стор. 1)

перший голова Товариства Української Мови Івано-Франківської области.

Все ж таки вертаємося до сучасности та й прохаємо нашого гостя, щоби дав своє насвітлення на події, які таким швидким темпом проходять в Україні.

С. Пушик твердить, що процеси, які тепер проходять в Україні, є природним виявом народу, який збагнув, що його десятиліттями мали за піддослідного кролика. Уважає, що найбільше у процесі оновлення українського народу зробило таки Товариство Української Мови, яке мало та знало свої конкретні цілі та можливості. Згоджується, що час тепер драматичний — закрутило і почало нести, треба тільки знайти сили та витривалости, щоби цілий процес спрямувати на правильний шлях. Каже, що здають собі з того справу, що в цілому процесі буде зроблено багато дурниць, але це вже закони життя. Все ж таки дерево життя нахилилося до нас і наш гість переконаний, що цю мить треба вповні використати, відкинути всохле гілля та дати можливість новим паростям розвинутися до повного розквіту. Тривожить тільки фанатизм — хочеться вірити, що здоровий глузд таки переможе!

Як, на його думку, народ міг так довго витерпіти всі ті жахіття, знущання, ґеноциди, але як прийшов відповідний момент, зумів використати його? Тут без надуми наш гість відповів, що витримали через українську жінку, бо саме вона була носієм всієї тієї духовости, що крізь століття втримала народ на поверхні життя — справжня берегиня. Ще розказує про різні прояви життя в Україні, які виникають спонтанно й также скоро зникають. Лиш тільки ті, котрі мають здорове підложжя, помало почичають родити нові здорові плоди, але все це потребує часу та доброго сита, щоби відсіяти полову. Ще багато хотілося почути та запитати, але, як звичайно, брак часу. Питаємося про майбутні пляни нашого гостя і довідуємося про нові почини: працює над мітологією слов'ян, у проєкті роман, а тим часом має появитися нова праця „Трава забуття — Чорнобиль", бо уважає, що світові треба розказати про те, що сталося, й застановитися над наслідками.

Ще хочеться знати, чи вдоволений зі своєї поїздки. Відповідає, що дуже, бо зустрів багато цікавих людей серед земляків та чужих. Для прикладу розповів про свою зустріч із Маркіяном Рекшинським — господарем Статуї Свободи, та іншими, які збагатили його своїми розповідями, а це для нього неабиякий здобуток.

Кінчаючи нашу бесіду, бажаємо нашому гостеві С. Пушикові успіхів у всіх його творчих задумах для дальшого збагачення української літератури його цікавими дослідами нашої давнини.

ВІДЕО ПРО РЕФЕРЕНДУМ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку влаштовує показ відео-репортажу історичного значення — про всеукраїнський референдум, в якому будуть представлені кадри з розмов безпосередньо під час і після голосування за Президента України. Опрацював відеорепортаж Іриней Юрчук. Показ відбудеться тут в суботу, 22-го лютого, о год. 5-ій вечора в домі НТШ, 63 Четверта авеню, між 9-ою і 10-ою вулицями. Запланована на цей час доповідь д-ра Тараса Гунчака не відбудеться.

Вибрано...

(Закінчення зі стор. 1)

Грушевського в Києві, Львові, Дніпропетровському, Ужгороді. Дільність УІТ в Україні і діяспорі є вийнятково важлива в теперішньому періоді розбудови української наукової історіографії, яка була повністю сфальсифікована в совєтській Україні і часто викривлена в працях і високошкільних підручниках на Заході. Відтворення і об'єктивна аналіза усіх періодів історії України, починаючи від античної доби і української середновічної держави до XX століття включно, належить до найважливіших завдань УІТ, поруч розбудови „Українського Історика" і здійснювання фундаментальних науково-видавничих проєктів.

В 1991 році УІТ було співорганізатором міжнародної наукової конференції присвяченої М. Грушевському у Львові.

Консерватисти...

(Закінчення зі стор. 2)

ри хотіли повернути колону до „Білого Дому", де зібралися прихильники демократів. Працівники міліції доклали зусиль, щоб недопустити зіткнення двох демонстрацій.

Українські національні асоціяції Москви, зокрема група підтримки Руху, постановила взяти участь у мітинґу демократів біля будинку російського парляменту без українського державного прапора, щоб таким чином виказати протест становищу російського парляменту щодо Криму і Чорноморської фльоти. Однак невідомі особи все ж підняли блакитно-жовте знамено, схоже на те, яке має товариство „Славутич". Керівники „Славутича" заявили, що також на демонстрації були без прапора.

Відома російська демократка Галина Старовойтова у своєму виступі наголосила, що армія перебуває на утриманні народу і не може будь-чого вимагати від нього. Демократи закликали пришвидшити приватизацію і недопустити, щоб комуністи привласнили гроші КПСС, відібравши їх у народу, та знову захопили владу.

Згідно з повідомленням ТАСС, Едуард Шеварднадзе в інтерв'ю 12-го лютого застеріг, що готується новий путч. На його думку, нині в суспільстві становище більш загрозливе, ніж було в серпні минулого року. Економічна криза посилюється, напруження серед різних прошарків населення зростає у кожній з країн СНД. Ультраконсервативні сили все більше виходять на політичну арену. Спостерігається процес їх об'єднання, що підтвердили кілька останніх мітинґів і демонстрацій у Москві. Відродження комуністичного режиму в колишньому СССР, на думку Шеварднадзе, загрожує також усьому світові, бо в руках комуністів нагромадилися величезні резерви атомової зброї. Процеси розвиваються так швидко, що передбачити результати неможливо, але загроза існує серйозна.

Рідна Школа Українознавства ім. Лесі Українки при УККА Моріс Кавнті, Н. Дж.

запрошує на

БАЗАР КНИЖКИ

Субота, 29-го лютого 1992 року від год. 9-ої ранку до 1-ої полудня
Frelinhuysen Junior School
Hanover Avenue, Morris Township, N.J.

На продаж **ДІТОЧІ КНИЖКИ, БАЙКИ на СТРІЧКАХ, КЛЯСИЧНІ, ІСТОРИЧНІ та РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ, ПІСНІ та СЛОВАРІ**

По інформації звертатися до:
Христі Демидович — (201) 994-2812
Христі Крижанівської — (201) 377-7234

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга авеню, ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

ЗАПРОШУЄ СВОЇХ ЧЛЕНІВ НА

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КЛЮБУ

що відбудуться в п'ятницю, 28-го лютого 1992 року, о год. 6-ій веч.
З уваги на важливість справ до рішення, участь членів ОБОВ'ЯЗКОВА.

УПРАВА КЛЮБУ

Єдність...

(Закінчення зі стор. 2)

давців, а з — другого робітників, споживачів та покупців. Ці інтереси мають своє віддзеркалення у програмах і праці партій сучасних передових демократій, але ці програми-плятформи намагаються осягнути загальнодержавний, рівночасно проґресивний і консервативний, а не односторонній клясовий, чи груповий характер. З огляду також на сучасні міждержавні змагання за ринки збуту, як основу економічного розвитку та добробуту, на перше місце висувається сьогодні потреба „консензусу", тобто згоди і співпраці між підприємцями, робітниками та державним урядом.

Такий консолідаційний процес не заперечує потреби партій і в жадному випадку не має наміру засновувати єдности та безпартійности. Безпартійність в демократичних умовах — це свого роду політична незрілість. Уявім собі державне суспільство складене зі самих безпартійних членів. Хто ставитиме кандидатів на вибори і яких? Уявім собі перші наради парляменту із 450-безпартійними депутатами. Та ж вони не зможуть виконувати свої завдання доки між ними не дійде до відповідного поділу і згуртування довкола таких чи інших спільних поглядів, переконань та ідей. На це нема часу в Парляменті. Подібно нема теж часу, що в Парляменті багато партій пропаґували красу своєї партійної лінії. Національний обов'язок вимагає далекойдучої консолідації між партіями, зближених політичних програм ще перед їхньою появою у Парляменті. В Парляменті треба присвятити частину дорогого часу на підготову та схвалення вповні узгідненого змісту державних приписів, постанов та законів, а що більше часу присвятити на догляд, щоб ці закони і державна конституція були справедливо здійснені. В цьому суть правдивої демократичної єдности.

Сторожем і ґарантом цієї єдности мусить бути свідомість кожного члена нації, кожного народною волею вибраного, чи демократичним способом назначеного члена державної структури, що добробут громадянина і держави вимагає вірного, справного і справедливого виконування своїх обов'язків. У такому світлі єдність не є початково-вихідне, чи згори дане явище, а радше вислідне завершування безперервного політичного процесу, де сьогоднішня більшість може завтра стати меншістю і навпаки, де шкурно-самолюбні інтереси не домінують над шляхетно-суспільними, де провідною зорею є соціяльна справедливість, де і для „найменшого брата" є запевнене належне йому місце.

Піднесім...

(Закінчення зі стор. 2)

вами світу, у тому і наймогутнішими, що Україна розбудовує вже свій державний апарат, свої збройні сили і т. д.

2) Збірка фондів для помочі Україні повинна вже вкінці бути належно зорганізована й упорядкована, Йде тут про такі елементарні справи як узгіднені і скоординовані акції всіх місцевих комітетів, як своєчасне повне звітування у пресі, не тільки поіменних списків жертводавців і їхніх пожертв, але теж звітування у пресі видаткування зібраних грошей. Кожного року збіркова акція повинна бути відповідно підготована у пресі та у радіопрограмах.

3) Незвичайно важною справою є справа якнайбільш доцільного зужиткования зібраних фондів. Зібрані фонди повинні бути зужитковані на найбільш потрібні і важні цілі.

Очевидна справа, що кошти будови держави, зокрема із такого жалюгідного стану, як у ньому є сьогодні Україна, кошти налагодження економіки, будови державного апарату, будови армії, суспільної опіки, охорони здоров'я населення і т. д. є такі величезні, що навіть найвища жертвен-навіть найвища жертвенність діяспори може покрити тільки маленьку частину цих коштів. Для того є дуже важною справою, щоб фінансова допомога діяспори була вживана тільки на найбільш конечні, найбільш критичні потреби.

У зв'язку з цим конечно покликати до життя відповідно кваліфіковане тіло, назвім його „радою оцінки потреб", що до неї входили б визначні й авторитетні члени Руху, кваліфіковані члени українського Уряду, і одиниці наукового світу. Завданням такої ради було б визначати, які справи є найбільш важні, зокрема найбільш критичні для скріплення української держави і відповідно розділювати зібрані діяспорою фонди.

Немає сумніву, що наші громадяни жертвували б багато щедріше, коли б вони знали, що збирані фонди будуть точно звітовані на сторінках преси, що точно будуть звітовані теж видаткування цих фондів на специфічні потреби української держави і коли б жертводавці знали, що ними жертвовані гроші будуть ужиті тільки на найбільш потрібні цілі.

Може почуємо думку, що навіть 25 міл. дол. — це маленька, незначна цифра, яка не може мати впливу на долю держави. Візьмім під увагу це, що майбутнє молодої української держави важиться сьогодні у дуже нестабільній ситуації між успіхом і катастрофою. Навіть 25 міл. дол. може бути цим тягарцем, який переважить майбутнє України до... успіху.

В ЧЕТВЕР, 13-ГО ЛЮТОГО, Верховна Рада Російської федерації ратифікувала угоду між СССР і КНР про совєтсько-китайський кордон. Її було підписано в травні 1991 року в Москві. Угода вперше уточнює проходження всієї лінії російсько-китайського кордону, яка становить 4,300 кілометрів, при чому 3.700 кілометрів припадає на річкову частину. З 1,845 річкових островів більше половини відходять до Росії. Лише щодо двох островів учасникам переговорів не вдалося прийти до згоди.

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо щиру подяку пароховi церкви св. Миколая о. Маріянові Процикові і о. Миколі Реґоші за відслуження похоронних Богослужень і Панахиди у пам'ять

ПЕТРА ГАРАВУСА,

дякам за спів під час Служби Божої і на цвинтарі св. Матвія, Теодозії Пришляк і Маріянові Стасюкові. Дякуємо Українсько-Американським Ветеранам і прапороносцям, Романові Конотопському за прощальні слова на тризні і тим, що несли домовину, організаціям, членам Братства св. Миколая 127-го Відділу УНС, за квіти, родині і приятелям за щирі співчуття і розради в нашому горі. Наша щира подяка за пожертви на відновлення церкви св. Миколая і за Служби Божі. Дякуємо за молитви і участь в похоронах. Нехай Господь винагородить вас своїми ласками.

Доньки —
ХРИСТЯ ГАРАВУС
КЕТЛІН з мужем ПАТРИКОМ ЛЕНД
Внуки — МЕТТЮ І МЕҐЕН

Січневі Роковини у Вілмінґтоні

Заходом місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету Америки відзначено святочним бенкетом у готелі ДюПонт 22-го січня 1992 року день незалежної і самостійної України. Свято звеличали своєю участю амбасадор України Генадій Удовенко, сенатор Вілліям Рот, конгресмен Том Карпер, о. митрат П. Гринишин, о. шамб. М. Грабовський, пастор А. Мошковський, голова повіту Д. Ґрінгавз, голова міської ради Дж. Бейкер, о. Фляверс від польської парохії, представники Бадтійського Об'єднання, ірляндців, деяких промисловців та торговельних підприємств, голова СУА 54-ий Відділ. д-р Ірина Столяр, гол. радний УНС Василь Пастушок з дружиною, представники міста Вілмінґтону та делаверської леґіслятури й численні наші приятелі й українці Деляверу та близької Пенсильванії.

Господарем приняття був Михайло Глинянський завдяки якому заля приняття пишалася гарною ледовою скульптурою та експонатами українського народного мистецтва д-ра Ірини Столяр, а заля бенкету була елеґантно прибрана живими трояндами та державними прапорами й прапорцями на столах. Святом проводив вміло й гарно П. Марко Мурований. Завдяки його організаційному талантові прибули на свято вище згадані представники місцевої влади, політики й підприємці. Державними славнями та молитвами розпочалася офіційна частина бенкету. Марко Мурований привітав амбасадора України Г.І. Удовенка й гостей, чітко зясувавши значення свята і той факт, що вперше маємо між собою офіційного амбасадора Української Держави а також вагу міждержавних взаємин та й провідну ролю ЗСА в них.

Далі було відчитано проклямації і привітання. Красномовно виступив повітовий староста Ґрінгавз. Відзначений грамотою Філії УККА в Деляввар сенатор Вм. Рот подякував, підкресливши в своєму слові значення національної і індивідуальної свободи. Грамотою Свободи Делаварської Філії УККА відзначено конгресмена Тома Карпера, що завжди щиро підтримував українців. Відзначено також працю голови Філії УККА д-ра Олега Слюзара щитом Свободи.

Вдумливим словом про політичні зміни, що заіснували волею незнищимого народу України, проф. д-р Ярослав Білінський, запросив до виступу головного промовця нашого свята амбасадора Г.І. Удовенка. Він пластично описав тернистий шлях України від 22-го січня 1918 і 1919 років через 20,000.000 людських жертв сталізму, голодомору 1932/33 років та другої світової війни аж до 24-го серпня 1991 року та референдуму 1-го грудня 1991. Далі він виклав справу господарчих і фінансово-економічних плянів та дій України в світ-ліміжнародної спіодії, підкресливши конечність та користь співпраці західного світу з Україною та іншими державами колишнього Совєтського Союзу.

Відповів також на західне стурбування совєтського ядерною зброєю, яку планує знівелювати до 1994 року, що також є незвичайно цінне. Закони про приватну власність та пошанування меншинних і людських прав були також докладно вияснені.

О. мнср. Мирон Грабовський благословенням і молитвою закінчив те історичне свято Української Державности в Деляварі, відзначене першою у нашому стейті візитою українського амбасадора.

О. Налємо

ХАРЧОВА ДОПОМОГА ДЛЯ РОДИНИ В УКРАЇНІ:

1	шинка	3 Lb
2	м'ясо канапкове	7.5 Lb
3	парівки зі свинини	1 Lb
4	воловина консервована	2.25 Lb
5	ковбаса вуджена	3 Lb
6	сардини	3 Lb
7	бульйони курячі	4.5 Lb
8	гірчиця	1 Lb 08 Oz

Подана чиста вага продуктів (нетто)
Вага — 32 фунти

Ціна з продуктами та доставленням — $89.00

Oksana Int'l Trade, Inc.
Tel.: (908) 925-0717

1111 E. Elizabeth Ave., Linden, NJ 07036

Маємо на складі

КАРТОЧКИ

ВИДАНІ З НАГОДИ 500 РОКІВ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА
двоякого роду:

1. **КОЗАКИ В ПОХОДІ,** за мотивами малюнка худ. М. Самокиша, з гербом Війська Запорозького, видання 1622 р.
2. **ЗАПОРОЗЬКІ КОРОГВИ XVIII СТ.,** з колекції Ґерміташу. На першому пляні Велика корогва Запорозької Січі, за малюнком з „Ілюстрованої історії „України-Руси" М. Грушевського та описом з „Історії запорозьких козаків" Дм. Яворницького.

Ціна 0.50 дол. за карточку.
Можна набувати в книгарні Свободи.
Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 7% продажного податку.

Під срібний передзвін бандур



Тріо Бандуристок „Срібний передзвін"

Один з найбільш визначних бандуристів-віртуозів сказав: „Бандура — не тільки найбільш оригінальне мистецтво України, що постало з тисячолітніх глибин української духовности нашої землі, але це одна з найкращих окрас нашої нації".

Ніхто не може заперечити, що бандура — це носій духовних скарбів та національних гордощів наших предків.

Бандура, наче чарівниця, зворушує нас усіх і підносить нас з матеріяльної пустки, є одним із засобів змінення національної самосвідомости народу. Тож і не диво, що сьогодні, коли постала незалежна українська держава, кобзарство відродилось у повній своїй силі.

Ми вже мали нагоду запізнатися з деякими більшими капелями і ансамблями України. Однак в Україні є дуже популярні квартети і тріо бандуристок.

В Івано-Франківському шанувальники ліричної пісні замріяно вслуховуються в ніжні мелодії, що линуть з уст трьох дівчат, в чарівні звуки їх бандур. Ще в 1977 році вчителі 2-ої дитячої музичної школи Марта Шевченко, Ольга Носків і Надія Мариниченко задумали створити вокальне тріо у власному супроводі бандур. Іванофранківцям полюбилось це тріо за високу виконавську культуру і розмаїття їх кобзарського матеріялу.

Доброзичливі відгуки преси і телевізії додали дівчатам віри в те, що вони зробили добрий початок і повинні продовжити цей шлях.

Почалися посилені репетиції, вимогливе формування репертуару, наполегливі пошуки своєї непроторенної стежки. В основу своєї діяльности поклали народну мелодію. Постійно шліфувались вивчені твори, добивались чистоти інтонаційного звучання, ансамблевости голосів та майстерної гри на інструментах.

Дуже скоро тріо вславилось не тільки виступами в самому Івано-Франківському, але по всіх довколишніх містах і головних центрах Галичини.

Дуже скоро репертуар їх зріс до 100 творів. В цьому було багато творів місцевих авторів: „Пара голубів", „Чому бджоли не йдуть в поле?", „Хата моя біла хата", „Колодязний журавель" та інші. Тоді керівником тріо стала Марта Шевченко, яка поставила перед собою завдання, щоб репертуар весь час був оригінальний, не повторював інших ансамблів.

Вже в 1978 році тріо почало виїжджати за межі України. Найперше поїхали до Румунії, де зачарували слухачів піснями „Добрий вечір сусідонько" та румунською „Тинерицу".

Цікавою сторінкою в творчій біографії бандуристок була участь у фестивалі фольклорного мистецтва Придунайських земель, що відбувся 1980 року в Югославії, де вони дістали найвищу нагороду. Того самого року виступили на фестивалі в Чехо-Словаччині, звідки також вернулися з похвальними відгуками.

У 1981 році тріо здобуло перемогу в телетурнірі „Сонячні кларнети". Протягом цієї поїздки, що включала Крим, дали 25 концертів.

Івано-Франківське дало можливість дівчатам виступати з концертами перед туристами — пасажирам пароплаву „Іван Франко". Для них вони мали „Колискову" В.А. Моцарта, яка принесла їм велику славу.

Двічі побували з концертами в Чорнобилі, Новгороді, Києві, Львові і Чернівцях.

Своє десятиліття тріо зустріло в розквіті творчих сил. За цей час воно дало близько тисячі концертів.

За межами України найбільш успішним був виступ тріо у фестивалі в Англії. Перебуваючи на острові Мен та в Шотляндії, бандуристки дали понад 30 концертів. Там вони виступили також в українському клюбі.

Тріо добре водоме не тільки любителям української пісні за кордоном, але й Західньому Сибіру, зокрема на Муравленківському родовищі, де наші дівчата чарували своїми голосами буровиків, серед яких було багато українців, доносячи до них патріотичну пісню, яка дала наснагу українським серцям до відродження нації.

Нарешті, в червні 1990 року вони давали концерти в Польщі, на Білосточчині та у місті Казімiжу Дольному, де брали участь у фольклорному фестивалі польської пісні. Мета їх поїздки була — розбудити українській народ, нагадати, хто він, якого роду. Виступали також у місті Люблині. Скрізь їх концерти проходили з великим успіхом.

Тріо бандуристок „Срібний передзвін" нагороджене почесною грамотою Президії Верховної Ради України.

М. Чорний-Досінчук

УСК Ню Йорк — „Австрія" С. К. — 0:0

Завдяки добрій погоді продовжуються ігри футбольного чемпіонату в Космопольтальній Лізі Ню Йорку. В неділю, 15-го грудня 1991 року футболісти УСК відбули свої чергові змагання за чемпіонат III-ої дивізії, які закінчили „сухим" ремісом — 0:0. На протязі звітової зустрічі дружина УСК-у переважно володіла м'ячем, створила ряд критичних моментів під воротами австріяків, одначе суперники зуміли успішно оборонитись. При цьому особливу ролю відіграв їх воротар.

Досі УСК відбув 10 змагань, з яких 8 виграв і в одному ремісував і ще в одному зазнав поразки, тому наша дружина веде в показнику табелі ігор, маючи на своєму конті 17:3 точок і 28:8 відношення голів. Найближчим суперником в табелі є клюб „Белмонт", який після відбутих 10 змагань має — 23:13 точок і 14:6 відношення голів. Склад дружини УСК-у: Обрі, С. Коваленко, Валводіно, Раміро, Макс, В. Коваленко, Банні, Турко, Плісак, Адольфо, Джон, Карльос. Провідник і тренер Стефан Коваленко.

С. К.

УСВТ „Ч. Січ" (мол. юнаки) — Юнійон СК (мол. юнаки) — 5:2
УСВТ „Ч. Січ" (мол. юнаки) — Блумфілд СК (мол. юн.) — 4:3

Цими двома змаганнями, що відбулися 15-го і 22-го грудня 1991 року, молодші юнаки „Ч. Січі" розпочали футбольний сезон в закритій залі. Наша дружина виступає в II-ій дивізії, в якій змагається 17 найкращих клюбів Північного Ню Джерзі. На початку ігри проходять в двох підгрупах, після закінчення яких наприкінці лютого відбудуться ігри „Плей оф" дружин, що займуть чолові місця в цих підгрупах.

Якщо йдеться про відбуті два змагання, то в них юні „Січовики" показали два різні рівні. В першій зустрічі вони мали ігрову й технічну перевагу, завдяки чому здобули заслужену перемогу, з високим вислідом — 5:2. Переможні голі здобули: Коремба — 2, Колодій, Вислоцький і Даримпел.

В других змаганнях наші юні футболісти грали без „вогнику", на початку вели — 3:1, після чого суперники вирівняли — 3:3 і щойно в останній хвилині Пігнатело з подачі Малічишина здобув вирішального перемоги голя. Перші три голі здобули: Лі — 2 і Нівс. Склад „Ч. Січі": Б. Гарасим, Д. Колодій, Б. Даримпел, І. Коремба, М. Малічишин, Лі, А. Мандзій, Н. Нівс, Р. Вислоцький, Пігнатело, А. Нинка, М. Макеіна. Провідники — Олег Колодій і Володимир Малічишин, тренер Ігор Чупенко.

Відбиванкарі „Ч. Січі" — учасники турніру ЮСВБА

В суботу 14-го грудня 1991 року в спортових залях військової бази Форт Дікс в Ню Джерзі відбувся черговий офіційний турнір відбиванкової Асоціяції ЗСА (Район-Гарден-Емпаєр), в якому взяло участь 9 чоловічих дружин, кляс „А" і „АА". Українців репрезентувала дружина „Ч. Січ", яка змагалася в підгрупі чотирьох. В перших змаганнях з клюбом КБ „Максвелл" наші відбиванкарі зазнали поразки, вислідами — 14:16, 12:15 і 12:15. В других змаганнях „Січовики" перемогли „Грейп Сетс" ВК — 14:16, 15:8, 15:10. В останній зустрічі „Ч. Січ" здобула перемогу, з вислідами — 15:0, 15:12 і 12:15, з клюбом „Совгамтон Каледж", одначе до кінцевих розгривок не закваліфікувалася. В складі чоловічої дружини виступають: А. Гладкий, А. Стасюк, М. Завадівський, Н. Паславський, А. Пенцак, М. Олесницький, В. Кравець, Б. Кохановський, Б. Іваськів.

(от)

Володимир Барагура

МЕЧ і КНИГА

Історичні оповідання для молоді.
Ілюстрації **П. Андрусева і М. Михалевича**
Ціна 7.00 дол. з портом
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 7% стейтового податку.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Українські футбольні таланти поза межами батьківщини

Близько 30 найвизначніших українських футболістів під сучасну пору виступають в різних европейських клюбах на професійних контрактах. Майже половина з них в минулому проєвлилися в київському „Динамо". Це багаторазовий чемпіон колишньої червоної імперії, володар Чаші, дворазовий володар Чаші Европи і Суперкубка УЕФА. Воротар Віктор Чанов виступає в клюбі „Маккабі" в Гайфі, Ізраель. Олексій Михайліченко і Олег Кузнецов змагаються в відомому клюбі „Ренджерс" в Шкотляндії. Варто при цьому згадати, що коли в минулому році про Михайліченка почала преса в Шкотляндії писати як про росіянина, Олексій гостро запротестував і передав до всієї преси вимогу, щоб уважали його і писали про нього, як про українського футболіста, уродженця України.

В Англії опинилися теж Чередник з Дніпропетровська, який грає в клюбі Совтгамптон, Канчелькіс з Києва грає в Менчестер Юнайтед. В Німеччині виступають Ігор Бєланов, в Браншвайґу, Анатолій Дем'яненко в „Рот Вайс" Ессен, і В. Лютий в Дісбурґу. У Франції грають: Олександер Заваров — в клюбі Нансі і О. Сон — в клюбі Адакіо. В Греції, в клюбі „Олімпіякос", тренером якого є колишній футболіст київського „Динамо" Олег Блохін, виступають Олег Протасов і Геннадій Литовченко.

В Австрії, в клюбі Лінц АСК, грає дніпропетровець А. Шох. В Портуґалії почав грати Сергій Юран, донедавна чоловий „снайпер" київського „Динамо". В Польщі, в клюбі „Сталь", виступають Горшкодеря і Юрченко з Дніпропетровська. В Швеції, в клюбі АІК, грає Вадим Евтушенко. В Туреччині в клюбі „Сарієр" змагається Іван Вишневський, колишній чоловий оборонець „Дніпра" з Дніпропетровська. В Мадярщині, в клюбі „Ференцварош", опинився закарпатець Василь Рац. В Шкотляндії, в клюбі Ст. Джонстон, виступає киянин Сергій Балтача.

Провід футбольної Федерації України не матиме більших труднощів щодо організації футбольних репрезентацій України за часу світу і Олімпійський футбольний турнір. Крім згаданих талантів, цілий ряд футбольних зірок виступають в футбольних клюбах України, які вже в наступному році братимуть участь в чисто національному чемпіонаті України.

Боротьба за участь України в Олімпіяді в Барсельоні

В п'ятницю, 6-го грудня 1991 року в часі чергової сесії Верховної Ради України народний депутат Ярослав Кендзьор запропонував, щоб Верховна Рада звернулася із спеціяльною просьбою до Міжнародного Олімпійського Комітету про визнання Національного Олімпійського Комітету України. Після короткої дискусії Верховна Рада великою більшістю голосів прийняла цю пропозицію. Це рішення зобов'язує голову НОК України В. Борзова, щоб він активніше наполягав перед МОК у справі визнання і усе ще можливої участи в Олімпіяді в Барсельоні. На жаль, В. Борзов не виявив належної наполегливости і фактично знехтував Акт Незалежности України, коли 23-го листопада 1991 року пішов на згоду з президентом Олімпійського Комітету, вмираючого СССР — В. Смирновим, згідно з якою спортовці України мали б виступити в Барсельоні „єдиною командою" імперії. На цьому зборищі в Москві, якому приглядався генеральний директор МОК Ф. Каррара говорилося, ніби спортовці зможуть мати можливість національної ідентифікації, форми якої будуть з'ясовані пізніше... Очевидно, такого чуда важко сподіватися, адже це було б проти правил і засад Олімпійського руху.

„Чому спортовці 11 держав мають виступати в збірній команді?" — недавно заявив для світової преси славний український олімпієць Сергій Бубка. Чому спортовці України не можуть змагатися для України? Таку ж думку висловили на світовому плавацькому форумі наприкінці листопада 1991 року в Монтреалі чолові плаваки України і їх тренери.

Треба сподіватися, МОК врешті візьме під увагу реальність, просьби, бажання і ті акції, що їх досі провела Україна для визнання її НОК та для можливості українським спортовцям репрезентувати свою Батьківщину.

Це буде справедливо і корисно також для світового Олімпійського руху.

О. Твардовський

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 4.

В. Семенина, Гемптон	40.00
Д. Ходнович, Випимантик	30.00
В. Дужинський, Клівленд	15.00
д-р В. Боднар, Парма	10.00
Т. Борковський, Вестфілд	10.00
І. Вацлавський, Ірвінгтон	10.00
П. Грес, Клифтон	10.00
К. Костик, Рочестер	10.00
Н. Лісса, Глен Милс	10.00
С. Никифорук, Питсфілд	10.00
М. Приходько, Филядельфія	10.00
Н. Чепурна, Аврора	10.00
С. Штомпіль, Спрінгфілд	10.00
Д. Близнюк, Бректон	5.00
А. Василів, Рочестер	5.00
о. О. Гарбузяк, Елмгирст	5.00
о. С. Гаюк, Інвернес	5.00
С. Дефранко, Ню Гейвен	5.00
Р. Колодій, Трой	5.00
Г. Коровицька, Самерсет	5.00
Е. Матіяш, Алківіппа	5.00
В. Мизак, Вайтгол	5.00
Я. Оберишин, Джемейка	5.00
І. Озоровський, Джерзі Сити	5.00
І. Островерха, Джерзі Сити	5.00
І. Островська, Юніон	5.00
Р. Подірка, Вайтстон	5.00
В. Савка, Гетфілд	5.00
П. Грабович, Венис	2.00
С. Іваницька, Фейрловн	2.00
О. Савків, Сарасота	2.00

ШКІРНІ
НЕДУГИ
РАК ШКІРИ
ВЕНЕРИЧНІ
ХВОРОБИ
ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ
ВОЛОССЯ
ЗАСТРИКИ COLLAGEN
ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК
JIM BARAL, M.D.
ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ
Центр американської дерматології
(212) 247-1700
210 Central Park South
New York, N.Y.
(bet. B'way & 7th Ave.)
Medicare приймається.
Пацієнтів приймається тільки за домовленням.
Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages.

ARKA Company Department Store
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

● НА ПРОДАЖ ●

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ
для опіки над дитиною 18 місяців і легкої домашньої праці. Телефонувати від 12 до 7-ої веч.
Телефон: (914) 858-4209

ХТО ПОКРИВАЄ КОШТИ УСЛУГ В ПІКЛУВАЛЬНИХ ДОМАХ?

В загальному Медікер, ані його додаткові пляни не покривають таких услуг. Хто ж в такому разі покриває їх? В багатьох випадках пацієнта родина платить за ці услуги. Пересічні кошти ваґаються поміж 25,000 дол. до 50,000 дол. річно.

Грамота довго-термінового піклувального забезпечення може зробити різницю між спроможністю родини платити, або банкрутством родини, яку зустріне потреба довго-термінового піклування.

Відділ фінансових услуг Українського Народного Союзу пропонує грамоти довго-термінового піклувального забезпечення. Щоб довідатися про таке забезпечення, проситься телефонувати на число: 1 (201) 451-2200, або безплатно зі всіх стейтів, окрім Ню Джерзі: 1 (800) 253-9862, або виповнити купон та переслати його на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
Director of Insurance Operations
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

NAME: ....
DATE OF BIRTH: ....
ADDRESS: ....
PHONE: ....
BEST TIME TO CALL: ....
PRODUCT/SERVICE OF INTEREST: ....

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ТУТКО член УНС Відд. 275-го Т-ва „Дарачівщина" в Джерзі Сиnі, Н. Дж. померла 23-го грудня 1991 року на 77-му р. життя. Народилася в Ютиці, Н. Й. Членом УНС стала 1958 року. Залишила у смутку кузинів, племінників і племінниць. Похорон відбувся на Pequest Union Cemetary в Грейт Медовс, Н.Дж. Вічна Йому Пам'ять!

П. Палка, секр.

ІВАН МАРТИНІВ член УНС Відд. 21-го Т-ва „Запорозька Січ" в Джансон Сиnі, Н.Й. помер на 97-му році життя. Нар. 1894 року в селі Васіцка, пов. Броди, Зах. Україна. Членом УНС став 1923 року. Залишив у смутку двох синів, доньку і внуків. Похорон відбувся 27-го листопада 1991 року на цвинтарі Гленвуд Вікінсон, Н.Й. Вічна Йому Пам'ять!

Іван Бараник, секр.

ЯРОСЛАВ ЗАГОРОДНИЙ член УНС Відд. 131-го Т-ва ім. А. Шептицького в Чікаґо, Ілл. помер 4-го грудня 1991 року на 69-му році життя. Народився в Україні. Залишив у смутку дружину Галину, синів Ігоря та Романа з дружиною Шерон та дітьми Олесем та Миколою; сестру в Україні; шваґра Теодора Яцкова з дружиною Олею і донечкою Христиною; шваґра Стефана Винниченка з родиною, шваґерку Марійку Винниченко з родиною; кузина Івана Бекерського з родиною та великий круг друзів в Америці та Канаді. Похорон відбувся 7-го грудня 1991 року на цвинтарі св. Миколая в Чікаго, Ілл. Вічна Йому Пам'ять!

Управа

АЛЕКСАНДРА ПАДОШОВ член УНС Відд. 285-го Т-ва ім. Св. Юрія Переможця в Рочестері, Н.Й. померла 20-го грудня 1991 року на 89-му році життя. Нар. 22-го жовтня 1902 року в Києві, Україна. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку доньку Людмилу, зятя Миколу Ковалюка, внучку Лану і зятя д-ра Михайла Рудий, внука Євгена з дружиною Марґарет Ковалюк; правнуків Єлисавету і Степана та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 23-го грудня 1991 року на цвинтарі Рівер-Сайд в Рочестері, Н.Й. Вічна Їй Пам'ять!

Алекс Скібіцький, секр.

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країв світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптонбурґу, та інших
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ, ОКСАНА ЛОБАЧЕВСЬКА
К. М. КАРДОВИЧ
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 - 5 по пол., в неділю від 10-4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.